

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2020.

SEPTEMBRIS

Nr. 6 (722)



4. jūlijā pēc sekmīgām *BMX* sacensībām *Yucca Valley*, no kreisās: Līga, Normunds un Hugo Sviksi, Gustavs Daugavietis, Helmutš Svikss, Jānis Daugavietis, Inuta Čakāne

Ziņas par sarīkojumiem: www.biedriba.org

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS
BIĻETENS ir Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

26 Ox Bow Lane, Woodbridge CT 06525

tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra
iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus
redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav
jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50
gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības
kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB
biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir
\$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abone-
mentu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu
vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, ½ lappusi – \$20,
¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.*

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034



Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660

Phone: office 844-277-2639

Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul



DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu
apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu
koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Ilze Matsone, Guna

Reina, Inese Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube,

Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis
Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā
trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00
(vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas lat-
viešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB
biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir
tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks.
Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties,
sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot
dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības
priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org),
lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ
atsūtītajiem biļeteniem.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieki 70 gadu laikā (DK LB valdes locekļu pirmā sanāksme notika 1950. gada 5. augustā vācu organizācijas *Herman's Sons* telpās)



Felikss Krusa



Helmut Braukis



Ludvigs Vīks



Eduards Duks



Daniels Agrums



Viktors Vaits



Edgars Gernatovskis



Fotografiju
neizdevās
atrast

Imants Kaprālis



Māra Eglāja



Nonita Priedīte



Silvija Tūbele



Guntis Kuškēvics



Leo Veiss



Juris Cilnis



Alfons Reins



Inese Birzniece



Ģirts Budkēvičs



Arnis Tolks



Ivars Mičulis

Ko viņi teiktu cits
citam, ja visi varētu
tikties tagad, lietojot
videokonferenču prog-
rammātūru ZOOM?

Paldies, ka
Dienvidkalifornijā vēl
aizvien ir latviešu
biedrība! Mūsu darbs
nav bijis veltīgs.
Tā turpināt!

Pieminēsim pēdējos četros gados aizsaulē devušos DK LB biedrus



- Kārlis Kalējs 1926. 23. VI – 2020. 21. VII
- Oto Tūbelis 1935. 29. VI – 2020. 8. VI
- Gudrīte Kuškēvica 1927. 05. XII – 2020. 04. V
- Rita Ābele 1927. 10. VIII – 2020. 18. IV
- Kazimīrs Laurs 1923. 07. XI – 2020. 12. III
- Alma Ezerniece 1910. 05. VI – 2020. 20. I
- Māra Lutere 1930. 20. IX – 2020. 16. I
- Milda Endziņa *Black* 1920. 16. XII – 2020. 03. I
- Laura Liepiņa 1969. 25. VII – 2019. 10. XII
- Ralfs Niedra 1971. 03. V – 2019. 19. X
- Ivete Karge 1930. 13. XII – 2019. 18. IX
- Lūcija Zirne 1917. 18. VII – 2019. 30. VIII

- Silvija Tūbele-Kurmiņa 1935. 28. VI –
2019. 18. VIII
- Jānis Ripa 1944. 17. VI – 2019. 16. VII
- Irēne Gnerliha 1925. 28. VI – 2019. 26. V
- Māris Bīriņš 1965. 21. XII – 2019. 24. V
- Ansis Zilgalvis 1930. 27. IV – 2019. 19. V
- Gaida Barena 1931. 18. I – 2019. 08. V
- Juris Riekstiņš 1941. 27. X – 2019. 30. IV
- Arvids Reinis 1925. 27. XII – 2019. 07. IV
- Zigmunds Gučkovs 1931. 24. V – 2019. 13. II
- Nonita Priedīte 1938. 24. II – 2019. 04. II
- Pēteris Simsons 1927. 16. I. – 2019. 29. I.
- Kārlis Ķilkuts 1913. 17. IX – 2018. 28. XI
- Alfons Mednis 1932. 21. III – 2018. 27. VIII
- Andris Ritmanis 1926. 16. II – 2018. 17. VIII
- Guntis Kuškēvics 1930. 21. I – 2018. 24. IV
- Juris Ērglis-Smaļcovs 1938 – 2018. 15. III
- Elīze Gaida Maile-Rimša 1920. 15. VIII –
2018. 22. III
- Juris Drumalds 1942. 07. I – 2018. 12. II.
- Lilija Raisjāne 1939. 31. XII – 2017. 30. VIII
- Gunārs Rēpiņš 1927. 17. VIII – 2017. 18. X
- Rolands Dennis 1932. 07. IX – 2017. 19. VIII
- Milda Krastiņa 1924. 21. VII – 2017. 14. VIII
- Jānis Mālmanis 1937. 18. VIII – 2017. 05. VI
- Gunārs Barenis 1925. 28. II – 2017. 29. VII
- Anda Andersone 1936. 25. VII – 2017. 13. IV
- Džems Moors 1935. 15. XI – 2016. 30. XII
- Velta Barvika 1920. 17. VIII – 2016. 07. XI
- Aivars Vallis 1930. 20. I – 2016. 24. VII
- Egīls Avots 1947. 20. XII – 2016. 04. VII
- Ilga Jankovska 1921. 19. XI – 2016. 08. VI
- Modra Balode 1936. 07. X – 2016. 28. V
- Ausma Lejniece 1923. 14. XII – 2016. 13. V
- Valentīns Miška 1924. 13. II – 2016. 03. IV
- Helēna Skuja 1921. 15. VIII – 2016. 07. II
- Jānis Taube 1929. 31. III – 2016. 20. I

*Un atceries, ka dzīve ir vien mirklis īss,
Skrien laika upe projām nevaldāma...*

Guntars Račs

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes locekļu sēde

DK LB valdes locekļu sēde notika 2020. gada 14. jūnijā, lietojot videokonferenču programmatūru Zoom.

Sēdē piedalījās: Pauls Berkolds, Aivars Jerumanis, Ivars Mičulis, Astra Moora, Valdis Pavlovskis, Jānis Taube, Dziesma Tetere, Juris Zinbergs.

Sēdes dalībnieki klusuma brīdī pieminēja 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju aizvestos.

Kasieris Jānis Taube nolasīja finansiālo pārskatu – pēdējos mēnešos ienākumi bijuši 1378 dolari.

DK LB biedru 2020. gada pilnsapulci nolēma atlikt uz 2021. gada februāri vai martu.

Plakāts ar biedrības biedru vārdiem, ko novietos namā pie sienas, tiks pabeigts līdz 1. novembrim.

Notiek biedrības telpas remonts – notīrīti un nokrāsoti griesti, izņemts paklājs. Pieteicās trīs amatnieki, piedāvājot darbus paveikt par \$4300; \$3950; \$2539. Valde izvēlējās Eduarda Reimaņa piedāvājumu – \$2539 plūs materiāli. Remontēs arī biroju un noliktavu. Ivars Mičulis, Pauls Berkolds un Jānis Taube 17. jūnijā plāno tīrīt biroja telpu un izskatīt kastes ar dokumentiem. Dāvis Reins veiks visus elektrības darbus.

Jāņu svinības nolēma atcelt.

Latvijas prezidenta Egila Levīta vizīte pārcelta uz 2021. gada martu.

Biedrības 70 gadu jubileju nolēma svinēt 2021. gada martā.

Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!



**Lūgums
Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības biedriem
samaksāt biedru naudu par
2020. gadu!**

Vēl par ALAs rīkotajām Rumaka lasīšanas sacensībām

Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozares rīkotajās Rumaka grāmatu lasīšanas sacensībās, kas sākās 1. februārī un beidzās 18. aprīlī, piedalījās Losandželosas latviešu skolas Bērnudārza, Burtiņu un Valodas klases audzēkņi. Lasītāji saņēma pateicības rakstus, kā arī nopelnīja naudas balvas. Katra klase saņēma \$50. Emmets Dženingss un Eduards Zeltiņš-Kalniņš katrs nopelnīja \$50. Latviešu skola papildus piešķīra prēmijas, lai visi 24 skolēni, kuŗi piedalījās grāmatu lasīšanas sacensībās, katrs saņemtu \$20 stipendiju, ar mērķi šo naudu izmantot latviešu grāmatu, latviešu sarīkojumu, piemēram, latviešu filmu

apmeklējumiem Skandinavu filmu festivālā vai gaidāmās „Dvēseļu puteņa” filmas izrādei, vai arī latviešu mūzikas tvartu iegādei.

Vēstules par izlasītajām grāmatām rakstīja Ieva Arnolda, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, Atis un Katrīna Strobeļi, Sebastians un Sabrina Jerumaņi, Laila, Aidens un Emmetts Dženingssi (Jeninngs). Lailas vēstule ALAs izglītības nodaļas vadītājai Elisai Freimanei ievietota DK LB Informācijas biļetena vasaras izdevumā.

Balvas par labākajām vēstulēm saņēma Eduards Zeltiņš-Kalniņš un Emmets Dženingss (Emmett Jennings).

Eduards Zeltiņš-Kalniņš 11 g.v.
Losandželosas
Latviešu skola

Sveiks, Robert!

Kā tev iet šajā pavasarī? Es zinu, ka tu trenējies un spēlē futbolu. Tas ir vareni! Man arī patīk spēlēt futbolu, taču pavasara sezona vēl nav sākusies. Ja tev futbola sezona vēl nav sākusies un ir brīvs laiks, es tev ieteiktu izlasīt Frīdas Nielsones grāmatu „Ledusjāras pirāti”. Es izlasīju šo interesanto grāmatu par meiteni - vārda Sīri. Sīri devās bīstamā ceļojumā pāri drūmajai, vētrinājai un

- 1 -

draudošajai Ledusjārai, lai izglābtu savu mazo māsu Mikiju. Mikiju nolaupīja nežēlīgie kapteiņa Baltgalvja pirāti, lai aizvestu uz dimantu raktuvēm. Tajās raktuvēs vergoja no Ledusjāras salām nolaupītie bērni.

Vai zini, es gribētu būt kā Sīri! Sīri bija drosmīga un apņēmīga. Man patīka Sīri, jo viņas drosmība bija tik pārsteidzoša. Man likās, ka viņa bija kā supervarone, kas uzveic ļaunos spēkus, lai arī

- 2 -

viņai draudēja noslīksana, bads, nosalšana un nāve. Es priecājos, ka Sīri satika kuģa pavāru Fredriku un zēnu Eināru, kuri kļuva par viņas draugiem. Šie draugi palīdzēja Sīri izdzīvot ceļojumā. Es gribētu, lai man būtu uzticīgi draugi. Robert, vai tev ir tādi draugi, kas rūpējas par tevi?

Šis stāsts man izraisīja bailes. Īpaši tad, kad liels vilks gan - drīz apēda Sīri, kā arī brīdi,

- 3 -

kad pirāti noķēra Sīri. Man bija skumji izlasīt, jo cilvēki nogalināja vilkus naudas dēļ, un par bērniem, kas nomira raktuvēs. Šie bērni bija nomocīti, izsalkuši, bezcerīgi, pat ļauni. Vislielākais prieks man bija par bērnu izglābšanos un atgriešanos mājās. Es domāju grāmatas nosaukums varētu būt vairāk par Sīri, taču var gadīties, ka puihām neinteresētu grāmata par meiteni. Tagad es domāju, ka grāmata ir par

- 4 -

rūpēm, draudzību un māsu mīlestību. Zini, es padomāšu par to kā es attiecos pret savu brāli.

Kā tu attiecies pret savu mazo brāli? Uzraksti man! Lasot grāmatu interesanti bija iemācīties jaunus vārdus, ko lieto jūrniecībā un burāšanā, pat ģeogrāfijā: šēra, keja, murdi, trapa, tauvas un darva. Vai tu zini ko šie vārdi nozīmē?

Gaidīšu no tevis vēstuli ar nepacietību un tavas domas par šo grāmatu! Uz redzēšanos, Eduar...

Citāts no Elzas Klaustiņas grāmatas „To nevar aizmirst”:

«Gribētos šodien mūsu latviešu zēniem un meitenēm teikt: „Turieties kopā savā tautā! Neviena sveša tauta jums nevar būt tik tuva kā sava. Neviena cita valoda tik mīļa kā mātes valoda un neviena zeme tik dārga kā mūsu tēvutēvu asinīm un sviedriem slacītā, mātes Latvijas svētītā un sargātā dzimtene.”»

Grāmatu Draugs, 1968. g.

(75. lpp.)

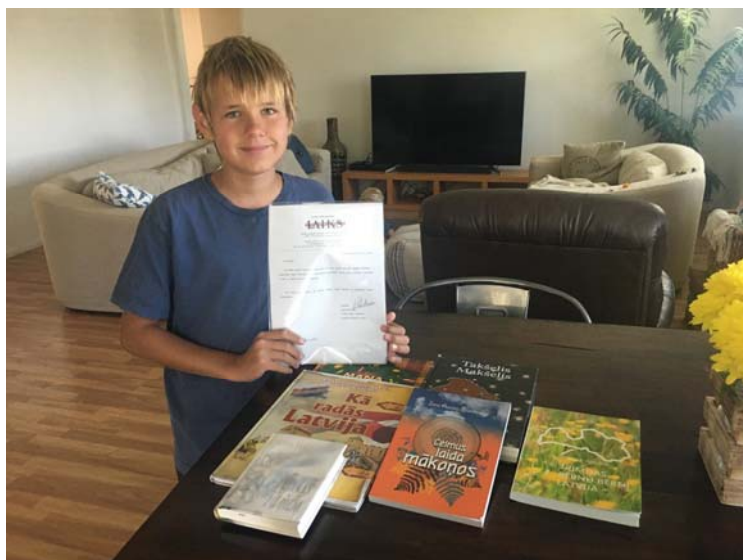
Fonda „Sibīrijas bērni” konkurss

Fonds „Sibīrijas bērni” aicināja skolēnus piedalīties izzinošos konkursos par deportāciju un līdz 17. maijam iesūtīt darbus domrakstu konkursam „Sibīrijas bērni 1941/1949 – trimdas bērni 1944” un zīmējumu konkursam „Sibīrijas bērni 1941/1949”.

Rīkojot konkursus, fonds vēlējās mudināt skolēnus izzināt mūsu valsts un savas ģimenes vēsturi, stiprināt bērnos un jauniešos patriotisma jūtas un piederības sajūtu Latvijai. Daudziem skolēniem ģimenes locekļi tika izsūtīti, daudzi izceļoja uz ārzemēm, tātad ir gan Sibīrijas, gan trimdas stāsti, kuŗus vēlams saglabāt.

Konkursa darbus vērtēja trīs vecuma grupās – 1. grupa: no 7 līdz 10 gadu vecumam; 2. grupa: no 11 līdz 15 gadu vecumam; 3. grupa: no 6. līdz 19 gadu vecumam. Katrā grupā pirmo trīs vietu ieguvējus apbalvoja ar naudas balvām un diplomiem. Abu konkursu laureātu darbi vai darbu fragmenti publicēti.

Domrakstu konkursa žūrijā bija filoloģe Ina Druvieta, žurnāla „Ir” galvenā redaktore Nellija Ločmele, laikraksta „Laiks” redaktore Ligita Kovtuna, žurnāliste Elita Veidemane, filoloģe Liveta Sprūde, žurnāliste Inese Lūsiņa, aktieris



Kārlis Kalvāns par piedalīšanos domrakstu konkursā no Latvijas sūtītās grāmatas Losandželosas latviešu skolai saņēma 8. jūlijā

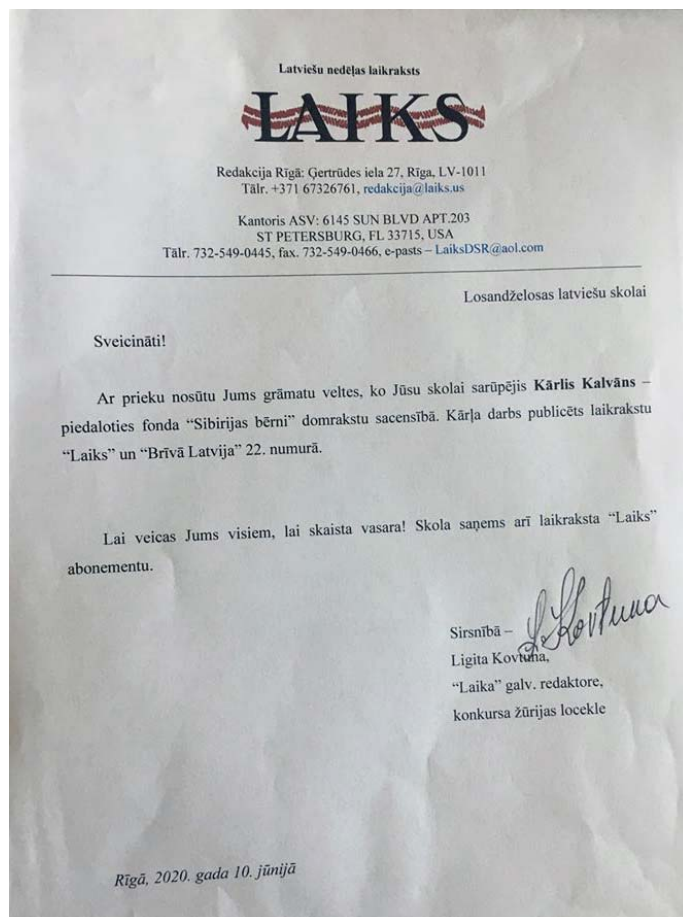
un rakstnieks Kaspars Pūce, žurnāla „Mājas Viesis” galvenā redaktore Dace Terzena. Zīmējumu konkursa žūrijā – mākslinieki Regīna Deičmane, Ieva Jurjāne, Aivars Vilipsōns, Linda Lūse, Roberts Muzis, Giors Geks un mākslas skolas pedagoge Vaira Cīrule.

Galvenie sacerējumu konkursa vērtēšanas kritēriji bija darba oriģinālitate, emociōnālais vēstījums un valodas izteiksmība. Zīmējumu konkursā – ideja, izteiksmes līdzekļi, izmantotās tehnikas pārzināšana un prasmīgs lietojums.

Konkursa rezultātus paziņoja 25. maijā.

Losandželosas latviešu skolas audzēknis Kārlis Kalvāns, kam ir 12 gadu, par domrakstu „Ar ticības spēku Sibīrijas ceļos” ieguva īpašu balvu.

Kārļa Kalvāna domraksts ievietots laikraksta „Laiks” 2020. gada 13.-19. jūnija izdevuma 14. lappusē rakstā par konkursa rezultātiem „Bērni raksta par Sibīriju”.





Cik spēdams lasi grāmatas!

Losandželosas latviešu skola apsveic 7. klases skolēnus Eduardu Zeltiņu-Kalniņu un Ievu Arnoldu ar sekmīgu lasīšanas programmas „500+ lappuses” pabeigšanu.

Losandželosas latviešu skolas lasīšanas programma „500+ lappuses” mērķis ir veicināt latviešu skolas skolēnus patstāvīgi lasīt daiļlīterātūru latviešu valodā un piedalīties pārrunās par izlasīto. Skolēni aicināti uzdrīkstēties pievērsties nopietnāka rakstura lasāmvielai ar dziļāku domu un norišu saturu. Šajā programmā ietvertas Vasaras, Bērnu un jauniešu žūrijā, kā arī Rumaka lasīšanas sacensībās izlasītās grāmatas, kas ir biezākas par 100 lappusēm.

Ieva un Eduards ir ļoti centīgi lasītāji, viņi četrus gadus piedalījās Bērnu žūrijas lasīšanas programmā, sešus gadus Rumaka lasīšanas



Eduards Zeltiņš-Kalniņš



Ieva Arnolda

programmā, divus gadus skaļās lasīšanas programmā un „500+ lappuses”. Cerēsim, ka Ievai un Eduardam jaunajā mācību gadā pievienosies arī citi Losandželosas latviešu skolas skolēni. Un skolas absolventus varēs apsveikt ar patstāvīgu 1000+ lappušu izlasīšanu latviešu valodā.

Mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa

Mācības nekad nebeidzas

Latviešu valodas mācīšanās notiek, kaut latviešu skola slēgta. Miķelis Ķilkuts latviešu valodu sāka mācīties, lietojot Asjas Svarinskas grāmatu „Latviešu valodas mācību kurss”, kuŗā ir 25 nodarbību cikls. Katrā nodarbībā var apgūt noteiktu gramatisko materiālu ar īpašiem vingrinājumiem. Katru svētdienu un otrdienu no pulksten 10.00 līdz 12.00 notiek mācības pa tālruni.

Pasaulē ir apmēram 6000 valodu. Diezgan daudz citautiešu vēlas apgūt latviešu valodu un lietot to ikdienā, viņuprāt, tā ir bagātināšanās avots.

Pērn septembrī Miķelis Ķilkuts piedroņās citiem skolēniem Losandželosas latviešu skolas Valodas klasē. Viņš vēlas doties uz Latviju, palikt tur vienu gadu un studēt. Patlaban Miķelis Ķilkuts studē fotomākslu un grafisko dizainu Riversides kolledžā (Riverside Community College). 25 nodarbību cikla zināšanas ir apgūtas. Miķelis vēlas mācības turpināt.

Skolotāja Nora Mičule



Miķelis Ķilkuts mācās arī cept pīrāgus

Losandželosas latviešu skolā būs jauni audzēkņi



„Treju kārtu zīļu josta
Ap resno ozoliņ’:
Tā pieder dēliņam,
Kas piedzima saulītē.”

T. dz.

Losandželosas latviešu skolas saime sirsnīgi sveic jaunus vecākus Justīni un Džeisonu Džeikabsonus (Jason Jacobson).

Liams (Liam) piedzima 2020. gada 24. aprīlī *Cedar Sinai* slimnīcā, Beverlihillos (Beverly Hills).

Māmiņa Justīne ar dēliņu runā un viņam grāmatiņas lasa latviski un ieaijājot dzied latviešu šūpuļdziesmas, lai Liams dzirdētu mātes valodu un nākotnē varētu iemācīties latviešu valodu.



Nosarūca lāču māte,
Meitiņai piedzimstot:
Būs ta meita, kad ta augs,
Puišiem ceļa negriezīs.

T. dz.

Apsveicam un priecājamies kopā ar jaunajiem vecākiem Edīti un Taileru (Tyler) Oliveriem. Viņu meitiņa Elza Olivera piedzima 2020. gada 3. janvārī *Cedars* slimnīcā Rietumholivudā.

Māmiņa Edīte Olivera agrāk dzīvoja Ogrē, tētis Tailers – Sanfrancisko apkaimē, tagad viņu mājvieta ir Rietumholivudā.

Edīte un Tailers cer drīz vien atsākt dejošanu tautasdeju kopā „Pērkonītis”, viņi vēlas atkal satīties ar draugiem Losandželosas latviešu namā un ar laiku vest meitiņu uz latviešu skolu.

Mazās Elzas vecvecmāmiņa sauc Elzu mīļvārdiņā – „Pērlīte”, kas savukārt iedvesmoja tēti Taileru Oliveru uzrakstīt Elzai veltītu bērnu pasaku par Pērlīti, kas negribēja gulēt. Patlaban bērnu grāmatiņa tiek ilustrēta sadarbībā ar nopelniem bagāto latviešu mākslinieci Gitu Treici (viņa darinājusi ilustrācijas izdevumam „Latviešu brīnumu pasakas”, par ko 2020. gadā piešķirta Hansa Kristiāna Andersena godalga).

<http://www.gitatreice.lv>

Grāmatiņu izdos angļu un latviešu valodā.



Apsveicam Losandželosas latviešu skolas Bērnodārza grupas audzēknes Katrīnas vecākus Daci un Ričardu (Richard) Sulivanus. Viņu dēliņš Toms Džons Sulivans (Thomas John Sullivan) piedzima 2020. gada 9. jūnijā.

Māsiņa Katrīna, kam ir trīs gadiņi, ļoti priecājas par mazā brāļa piedzimšanu.

Tautasdziesmu animācijas filmas

Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozare piedāvā tautasdziesmu animācijas filmiņas, piemēram, latviešu bērnu iemīļotās „Kur tu teci, gailīti manu” un „Aiz kalniņa dūmi kūp”, kā arī dažas citas.

Tās atrodamas ALAs Youtube kontā:

https://www.youtube.com/channel/UC-q7Ku_N4SKhsVs9YUgxHOg/videos

Jauno latviešu *BMX* braucēju panākumi

Latviešu jaunie *BMX* sportisti atgriežas trasēs un gūst panākumus. Tiklīdz *BMX* trases pēc *Covid-19* ierobežojumiem bija atvērtas, jaunie latviešu braucēji tūlīt sāka treniņus un brauca uz sacensībām. Pirmo atvēra trasi *Perris*, Riversaidē. Tās īpašnieks Maiks Redmens (Mike Redman) ir labos draugos ar slavenajiem Latvijas *BMX* braucējiem Māri Štrombergu un Ivo Lakuču. Viņš joprojām treniņos mazajiem latviešu braucējiem uzsauc: „Strādā, strādā!” Agrāk viņš arī piedalījies *BMX* sacensībās un var dot labus padomus, kā kļūt par izcilu sportistu.

Jūnija vidū Arizonā *Black Mountain BMX* trasē trīs dienas notika Nacionālās meistarsacīkstes. Tajās piedalījās vairāk nekā 1000 sportistu no visas Amerikas. Pirmajā dienā Gustavs Daugavietis ieguva 3. vietu zēnu 9-10 gadu vecumgrupā un 9 *EXP* (ekspertu) klasē tika līdz pusfinālam. Hugo Svikss zēnu 6-7 gadu vecumgrupā bija otrais, viņa jaunākais brālis Helmutis Svikss – trešais. Helmutam ir trīs gadi, viņš sacenšas 5 gadu un jaunāku zēnu vecumgrupā.



No kr.: Gustavs Daugavietis, Hugo un Helmutis Sviksi ar nopelnītajiem kausiem *BMX* sacensībās Fēniksā, Arizonā

Otrajā dienā Gustavs Daugavietis ierindojās 4. vietā *Open Class* zēnu 9-10 gadu vecumgrupā un 2. vietā 9 *EXP* vecumgrupā.

Hugo Svikss pirmo reizi savā *BMX* karjērā ieguva pirmo vietu. Diemžēl Helmutam tik labi neveicās, un fināla braucienam viņš nekvalificējās. Viņš 111 F gradu karstumā bija tik ļoti noguris, ka finālbrauciena laikā automašīnā gulēja diendusu.

Trešajā dienā fināla kvalifikācijas braucienā Gustavs Daugavietis ierindojās *Open Class* 7. vietā, bet finālā neiekļuva. Hugo pēc otrās dienas uzvaras bija noskaņots atkārtot panākumu, un viņam tas izdevās! Viņš atkal stāvēja uz uzvarētāja podesta un saņēma balvu, kas bija gandrīz viņa gaļumā. Helmutam todien bija dzimumdiēna, viņam palika četri gadi, un viņš bija noskaņots ļoti kareivīgi, lai tiktu pie kausa. Diemžēl fināla braucienā arī viņš krita un palika aiz pirmā trijnieka.

Amerikas Neatkarības dienas svinības 4. jūlijā puikas pavadīja *Yuca Valley*, kur notika Kalifornijas pavalsts sacensības un Zelta Kausa sacensību posms. Gustavam Daugavietim bija ļoti spēcīgi konkurenti, viņš tika līdz finālam, bet diemžēl krita. Par laimi viņš neguva traumu, varēja pabeigt braucienu, un skatītāji viņam dedzīgi aplaudēja. Hugo Svikss savā vecumgrupā ieguva pirmo



Helmutis Svikss



Hugo Svikss

vieta, Helmuta Sviksa ierindojās trešajā vietā.

Nacionālajās meistarsacīkstēs, kas notika Atlantā, Džordžijā, 17., 18. un 19. jūlijā, Gustavs Daugavietis izcīnīja 3. un 4. vietu, iekļuva finālā, bet bija ļoti sīva konkurence, tā ka šoreiz medaļu nedabūja.

Jānis Daugavietis pastāstīja, ka viņus savā mājvietā pēc augstākajiem viesmīlības standartiem izmitinājis un uzņēmis Dainis Pumpurs. Agrāk viņš dzīvoja Losandželosā. Nāca uz namu, spēlēja novusu un plūdmales volejbolu. Tagad viņš dzīvo Atlantā, strādā celtniecības kompānijā par darbu vadītāju. Kopā ar dzīvesbiedri Lindu audzina meitiņu. Pēc sacīkstēm viņš aizvedis viesus uz *Stone Mountain*, un visi kāpuši pusotru kilometru līdz virsotnei.

Brāļi Sviksi 26. jūlijā *Yucaipa Valley* piedalījās Kalifornijas pavalsts sacensībās. Hugo zēnu 6-7 gadu vecumgrupā ieguva pirmo vietu, bet Helmutam šoreiz nepaveicās, finālā viņš neiekļuva. Viņam vēl daudz jātrenējas.

Veiksmi, veselību un izturību jaunaļiem braucējiem un viņu vecākiem!

Normunds Svikss



Pie vakariņu galda; no kreisās: Dainis Pumpurs, Gustavs Daugavietis, Jānis Daugavietis



Gustavs Daugavietis



Piedalīšanās sacensībās ir dārgs priekš – jāmaksā par lidmašīnas biļeti, viesnīcu, vienmēr ir daļības maksa; *BMX* divriteni parasti izjauc un ieliek golfa

somā, lai lidostā nebūtu jāpiemaksā par bagāžu



Gustavs Daugavietis (priekšā) un tētis Jānis Daugavietis *Stone Mountain* virsotnē

Saruna ar filmu darbiniekiem

Amerikas latviešu apvienība un Amerikas latviešu jaunatnes apvienība vasaras sākumā sestdienās piedāvāja virtuālas tikšanās iespējas.

Piemēram, 30. maijā varēja klausīties, ko stāsta Holivudas latvieši – producentu Artūrs Rūsis, redaktors Ēriks Galiņš un aktieris Ēriks Kīns.

Artūrs Rūsis pastāstīja:

„Es uzaugu latviešu vidē Sietlas pilsētā, Vašingtonas pavalstī. 1988. gadā absolvēju Vašingtonas universitāti, sešas nedēļas pavadīju Gaņzerā, tad devos ceļā uz Holivudu Losandželosā laimi meklēt. Tur satiku Vēja Māti, Sīkstuli, Milzi... bet tas ir cits stāsts.

Nu jau 32 gadus darbojos Holivudā, būdams pēcapstrādes (post production) producentu Amerikas seriālu televīzijā. Esmu daudz strādājis lielākajiem televīzijas kanāliem un filmu studijām (ABC, NBC, CBS, FOX, HBO, Showtime, Warner Brothers, Universal Studios, Walt Disney Studios), kur esmu palīdzējis izveidot vairāk nekā 35 televīzijas seriālus un filmas.



Ērika Galiņa stāsts:

„Esmu no Bostonas un uzaugu latviešu vidē. Esmu Bostonas latviešu skolas un Gaņzera Vasaras vidusskolas absolvents. Absolvēju Fičburgas universitāti Masačusetā ar gradu *Film and Video Production*. Skolas pēdējā sēmesrī devos uz Losandželosu praksē

un izvēlējos te palikt. Vēlāk tajā vasarā kopā ar Artūru Rūsi piedalījos jaunā ABC seriāla *Stumptown* pēcapstrādes darbā. Šis bija mans pirmais darbs Holivudā, un nevaru sagaidīt nākamo projektu!”

Ēriks Kīns uz Dienvidkaliforniju no Iļinojas pārcēlās pirms pāris gadiem. Viņam bijušas lomas vairākās filmās – *Another Time*, *The Big Rant*, *See you back soon*, *Brown*, televīzijas seriālā *Stumptown*, piedalījies reklāmfilmās. Ēriks Kīns pastāstīja, cik piņķerīgs ir aktiera darbs, nekad nevar paredzēt, kāda būs producentu un režisoru izvēle, aktieriem bieži uz tā saucamo *casting* jābrauc, kad uz ceļiem ir vislielākais sastrēgums, bet intervija parasti ilgst pāris minūtes, turklāt atbildi, vai būs lomai derīgs, saņem ne jau tūlīt. Filmēšanās ir diezgan gaļlaicīga, bieži vienu īsu epizodu filmē vai visu dienu. Viņš atzina, ka aktiera maizei ir pabieza garoza.



Roberts Jēkabsons iekāro Holivudu

Bijušais Latvijas iekšlietu ministrs Ēriks Jēkabsons lepojas, ka viņa dēls Roberts Jēkabsons „iekāro Holivudu”. Līdz šim viņš guvu uzvaras profesionālās boksa cīņās *Exchange LA* klubā Losandželosā.



Facebook Ēriks Jēkabsons ievietojis videofilmu, kurā viņa dēls redzams populārajā seriālā *NCSI*. Serijā *On Fire* viņš tēlo miesassargu Juriju.

Roberts Jēkabsons filmējies arī *The Fate of the Furious* (2017) un fantazijas trillerī *Bright* (2017), kurā galveno lomu tēlo Vils Smits. Roberta Jēkabsona balss dzirdama videospēlē *NBA 2K20*.



Roberts Jēkabsons (labā pusē) tēlo miesassargu televīzijas seriālā *NCSI* (NETLIX); attēlā kopā ar galvenajiem seriāla aktieriem



Roberts Jēkabsons boksa ringā

Otrs dainu izdevums angļu valodā



Ievas Auziņas Sentivani (Szentivanyi) grāmata *Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry Volume II* iznāks pavisam drīz. Tās izdošanai saņemts atbalsts no ALAs Kultūras fonda un Daugavas Vanagu organizācijas. Latviešu Fonds turpina vākt ziedojumus grāmatas atbalstam.

Grāmatas pirmais sējums iznāca 2018. gada vasarā un tika izpirkts četros mēnešos. Pateicoties ziedotājiem, klajā nāca otrs izdevums: audekla vākos, ar ilustrācijām un rotājumiem. Tā varētu būt arī laba dāvana cittautiešiem. Taču, ja mērķis ir dainas nolikt blakus rietumu pasaules literatūras klasikai, tad ar to vienu sējumu nepietiek, lai cik smalkjūtīgi vai atjautīgi tās ir pārceltas angļiski.

Tklīdz būs savākti līdzekļi, nāks klajā otrais sējums ar 600+ dainām, krāsainām ilustrācijām, audekla vākiem, rotājumu un vēl ar dziesmām un notīm. To ar lepnumu varēsīm dāvināt saviem radiem, draugiem, darbabiedriem un citiem, kas runā angļiski.

(Pirms gada apgāds „Laiks” laida klajā arī dainas ar skaidrojumiem latviešiem – „Celmus laida mākoņos”, ko pieprasīja tie, kuŗi bija iepazinušies ar *Wit and Wisdom* angļu valodā.

Ziedojumu otrā sējuma *Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry* izdošanai var nosūtīt Latviešu fondam:

<http://latviesufonds.com/iestajies/akcija?css=1&b=1&lb=13379615>

vai izrakstīt čeku Latviešu Fonds c/o Andrejs Dumpis un nosūtīt: 6324 Crebs Avenue, Tarzana, CA 91335



Sensenos laikos un tagad...



Asprātīgais karikatūrists Gatis Šluka gūst ievērību arī ārzemēs; šī karikatūra bija ievietota *Wisconsin State Journal* 2019. gada 9. septembrī

Latviešu valodu tīmekli var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, sk.: <https://elaipa.lv/Home/A1>

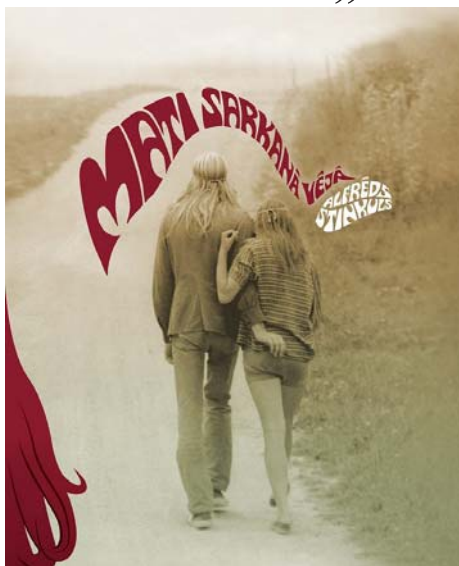


www.enciklpedija.lv

350 autoru 700 šķirkļu – fizika, literatūra, mūzika, vēsture, māksla utt.

Alfrēda Stinkula dzīvesstāsts „Mati sarkanā vējā”

Kultūras vadības centrs „Lauska” izdevis Alfrēda Stinkula autobiografiju „Mati sarkanā vējā”. Grāmatas klajā laišanas sarīkojums notika 2. jūlijā Latvijas Nacionālās bibliotēkas Draugu telpā. Grāmata ir atklāta liecība par padomju laikmetu Latvijā, kur citādākais un neatkarīgais tika visādi apspiests un nicināts. Alfrēds Stinkuls, ko draugu bija iesaukuši par Fredi, aizritējušā gadsimta 70. un 80. gados bija viens no spilgtākajiem hipiju kustības pārstāvjiem Latvijā. Autors stāsta par tikšanos un draudzību ar daudziem pazīstamiem kultūras dabiniekiem – mūziķiem, dzejniekiem, māksliniekiem, piemēram, Andri Grīnbergu, Ievu Akurāteri, Valdi Muktupāvelu, Pitu Andersonu, kā arī ar politiskiem disidentiem, tostarp Gunāru Astru. Viņi centās nevardarbīgi pretoties padomju režīmam, lai gan nereti nokļuva konfliktsituācijās. Alfrēds Stinkuls nevēlējās pakļauties padomju ideoloģijai, viņš strādāja Brīvdabas muzejā par naktssargu, iemācījās tapsēt mēbeles un iesiet grāmatas, un tādējādi varēja nopelnīt iztiku un plānot savu laiku. Kopā ar draugiem Alfrēds Stinkuls aizritējušā gadsimta 70. gadu sākumā iegādājās lauku mājas „Mežuplejas” pie Skujenes (tagad Amatas novadā), kur rast patvērumu gan sev, draugiem un domubiedriem. Viņi vēlējās nodibināt komūnu, iekopt latviešu viensētu un nodarboties ar lauku darbiem, kā arī dzīvot saskaņā ar dabu, savu pārliecību, senču tradīcijām



Alfrēds Stinkuls un Inguna Galviņa uz Lauļēnu ceļa
Grāmatas vāka foto: Jānis Lejnicks

un būt neatkarīgiem no valdošā režīma. Taču stāvoklis neuzlabojās, čekistu represijas pastiprinājās, un Alfrēdam radās plāns izceļot no Latvijas. Viņš 1986. gadā apprecējās ar Zviedrijas latvieti un pēc daudzu šķēršļu pārvarēšanas saņēma atļauju izbraukt no Latvijas.

Latviešu nacionālais fonds 1987. gadā Stokholmā izdeva Alfrēda Stinkula grāmatu „Īkšķojot pa Latviju” par ceļojumiem pa Latvijas laukiem un pilskalniem, apmeklējot pieminekļus, kurus padomju laikos centās novākt vai iznīcināt.

Alfrēds Stinkuls un Inguna Galviņa Losandželosā atvēra daiļamatniecības un mākslas salonu *Baltic Crossroads*. Alfrēds Stinkuls 2017. gadā repatriējās.

Tikšanās ar jaunās grāmatas „Mati sarkanā vējā” autoru notika arī 11. jūlijā Amatas novada „Ruķeļos”, uz to īpaši aicināja novada iedzīvotājus, jo varbūt kāds no viņiem vēl atceras „Mežupleju” kopienu un Alfrēdu. Sarīkojumā mūzicēja ritmu meistars Mikus Čavarts un mūziķu grupas „Pērkonvīri” koklētāja Kristīne Ādmine. Dalībnieku loks bija ierobežots un tika ievēroti drošības noteikumi – visi sēdēja svaigā gaisā divu metru attālumā cits no cita un pēc senču tradīcijām kārtīgi nomazgāja rokas. Sarīkojuma apmeklētāji varēja iegādāties grāmatu, un autors ierakstīja autografu. Grāmatai ir cieti vāki, 360 lappušu, tajā daudz fotogrāfiju, izdota ar Valsts kultūrkapitāla fonda, ALAs Kultūras fonda, Latviešu fonda un privātu ziedotāju atbalstu.

Grāmatu var pasūtīt: [Baltic Crossroads](#)
Cena \$50, ieskaitot piesūtīšanu no Latvijas.

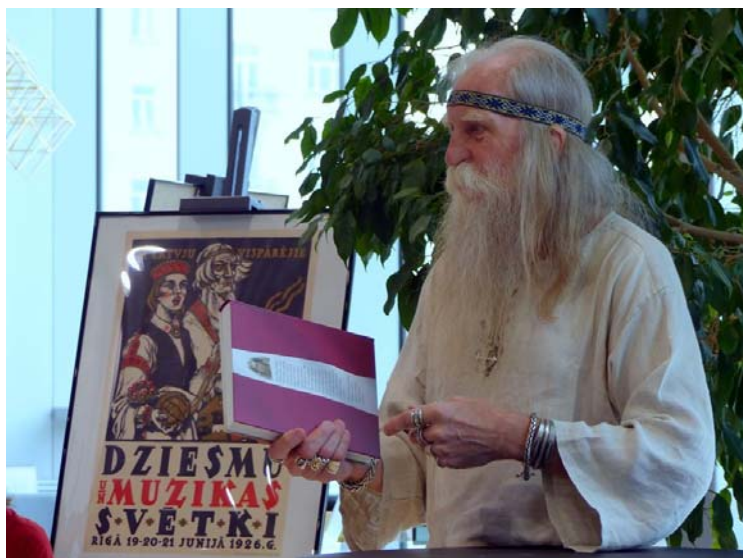


Foto: Jānis Lejiņš

**Inguna Galviņa un Alfrēds Stinkuls
pie kāda senozola**



„Mežuplejas”



Uz grāmatas klajā laišanas sarīkojumu atnāca arī Laimons Juris G



Alfrēda Stinkula māte Agafija Stinkure



Alfrēdu Stinkulu intervēja Rīgas radio



Foto: Didzis Grodzs

Alfrēda Stinkula grāmatas „Mati sarkanā vējā” darba puduris, no kr.: Juris Zalāns, Daina Zalāne, Alfrēds Stinkuls, Eva Eglāja, Mikus Čavarts



Alfrēds Stinkuls kopā ar ilggadējo uzticamo draugu Vladi Rukšu (kreisā pusē)

Līgojām par spīti visam

Es sasēju lielu sieru,
Jāņu dienas gaidīdama;
Jāņu dienu izdalīju
Pa maziemi gabaliem.

(T. dz.)



Ievērojot noteiktos attāluma ieturēšanas noteikumus, kas Jāņu nedēļā bija spēkā, pavisam mazs, bet ņiprs pulciņš jāņabērnu sanāca kopā *Springdala* parkā, Apelsīnu pagastā, lai līgovakarā trīs stundas paši sev radītu tradicionālo līgovakara noskaņu un suminātu gaviļņiekus. Netrūka pašgata-votā jāņusiera, pīrāgu, ziedu vainagu un latviskās noskaņas, kas ļāva uz mirkli nodoties līgošanas un atkalredzēšanās priekam.

Cerēsīm uz kuplāku līgosvētku svinēšanu nākamvasar!

Pa gadskārtu Jānīt's nāca,
Līgo, līgo...

Sanita Šūmane-Karami



Līgotājus sagaida Jāņa tēvs un Jāņa māte



Aija Zeltiņa-Kalniņa un Dainis Kalniņš



Karami ģimene



Endija Damroze ar Viljamu Plataci

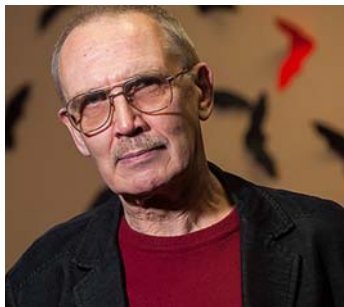


Ilze Stedmena ar dēliem Kārli un Tomasu līgoja savas mājas pagalmā



Hermaņa Paukša lugas lasījums

Aktieři no vairākām zemēm (Latvijas, Francijas, Īslandes, Beļģijas, Itālijas, Lielbritānijas, Vācijas, ASV) atkal tikās Zoom un lasīja latviešu lugu – šoreiz Hermaņa Paukša komēdiju „Piedod, Bokačo, ja vari...” Režisors un komentētājs – Ingmārs Čaklais (Lielbritānija), Artūra Rūša (ASV) videomontāža. Izrādē piedalījās vairāki Lielbritānijas latviešu tautasdeju kopu „Jumis” un „Straumēni” dejotāji.



Hermanis Paukšs



Ingmārs Čaklais



Dziesma Tetere

Lugas „Piedod, Bokačo, ja vari” autors Hermanis Paukšs (dz. 1953. g.) Latvijā vada „Drāmaturgu teātri”, un tas ir vienīgais teātris pasaulē, kas iestudē tikai latviešu drāmaturgu darbus. Hermanis Paukšs Latvijas Valsts Konservatorijas Teātra fakultātē izmācījās gan par aktieri, gan režisoru. Viņš studējis arī Augstākajos filmu režisoru un scēnāristuursos Maskavā.

Hermanis Paukšs sarakstījis vairāk nekā 200 lugu, daudzus stāstus bērniem un pieaugušajiem, vairākus romānus, neskaitāmas humoreskas.

Lugas „Piedod Bokačo, ja vari...” darbība notiek klosterī, tajā darbojas mūķenes. Klostera priekšniece par dārznieku pieņem vīrieti no Latvijas, vārdā Mazeto, kas spēlē ģitaru un dzied Raimonda Paula dziesmas, mūķenēm stāstot, ka tās ir latviešu tautasdziesmas. Un vai tad liela daļa Raimonda Paula dziesmu jau sen nav kļuvušas par tautasdziesmām? Mūķenes par jauno dārznieku ļoti ieinteresējas un cita pēc citas dodas viņu apciemot, taču Mazeto nav visai atsaucīgs...

Visinteresantākais, ka mūķenes Vizbulītes lomā iejutās Dziesma Tetere (ASV)!



Aktieři no astoņām valstīm lasīja Hermaņa Paukša lugu „Piedod, Bokačo, ja vari!” No kr.: iepriekšējais dārznieks – Uģis Točs (Latvija), māsa Vizbulīte – Dziesma Tetere (ASV), māsa Dzirksīte – Ivita Goldberga-Miljone (Latvija), māsa Zeltīte – Lāsma Pintere (Itālija), māte Gudrīte – Lelde Vikmane (Francija), māsa Modrīte – Laura Ritenberga-Kindere (Vācija), māsa Mudīte – Ingrida Induse (Īslande), komentētājs Ingmārs Čaklais, māsa Saulcerīte – Elīza Čaklā (Lielbritānija), māsa Jaurīte – Lauma Rode (Beļģija), Mazeto – Lauris Dzelzītis (Latvija)

Izrādi var noskatīties: [#LLL2020](#) [#LatviešuLuguLasījumi2020](#) [#LatviešuLugas](#)

Sirsnīgi sveicieni no Latvijas



Tamāra Kalniņa jūtas labi, savas ģimenes aprūpēta. Viņa sūta visiem sveicienus. Sākumā pietrūka Losandželosas draugu, bet Latvijā ir tik jauki, īpaši, ja blakus ir mīļi ģimenes locekļi – meita Ilze, znots Džems, mazmeita Laura, mazmadēliņš Ričards un sunītis Šeila

Dienvidkalifornija no fotografa Agra Ziemeļa skatupunkta



Dienvidkalifornijas latviešu atbalsts Latvijas Universitātes studentiem



Pērn pagāja 175 gadi kopš Latvijas Universitātes (LU) dižmecenāta Kristapa Morberga dzimšanas, un ar LU fonda iniciatīvu tika izdota mecenātu vārdnīca „**Filantropijas stāsti**” – veltījums mecenātiem, kuŗi ar saviem ziedojumiem sekmējuši LU darbu un attīstību par labu Latvijas valsts, sabiedrības, ekonomikas un kultūras izaugsmei.

„Filantropijas stāstu” 166 lappusēs ir apkopoti zīmīgākie fakti par LU un LU fonda lielākajiem un dāsnākajiem mecenātiem, kuŗi kopš LU dibināšanas to nesavtīgi atbalstījuši. Izdevumā ir mākslinieka Didža Upena mecenātu ilustrācijas, grāmatu laida klajā LU Akadēmiskais apgāds. Izdevums tika nominēts grāmatu mākslas konkursam „Zelta ābele 2019”.

Grāmatā atrodami vairāki Dienvidkalifornijas latviešu vārdi.

Alfrēds Raisters – Zelta mecenāts (ziedots vairāk par 140 000 eirām); Anna Justīne Čakste Rollinsa un Kāvušu izglītības un kultūras fonds – Sudraba mecenāti (ziedots vairāk par 30 000 eirām).

Latvijas Universitātes fonda vietnē tīmeklī 2019. gada 21. novembrī bija ievietots Brigits Zuteris raksts „Alfrēda Raistera olimpiskais gars mūža garumā”.

Alfrēds Raisters dzimis Rīgā, studēja LU Mechanikas fakultātē, inženiera gradu elektrotehnikā ieguva Vācijā, Štutgartes Techniskajā augstskolā un, pārcēlies uz dzīvi ASV, 1955. gadā sāka strādāt par inženieri firmā *Boeing*. Pēc tam 25 gadus viņš strādāja *Hughes Aircraft Company*, kur pārbaudīja satelītus un dažādu satiksmes līdzekļu lietderību simulēšanas laboratorijā un vadīja projektus lāzeru nodaļā. Alfrēds Raisters 76 gadu vecumā pensionējās, bet turpināja firmā strādāt par

konsultantu, lasīja lekcijas, Kalifornijas Zinātnes centrā veidoja skolēnu mācību programmas.

Visu mūžu Alfrēds Raisters aktīvi darbojās studentu korporācijā *Lettonia*, kuŗā iestājās 1948. gadā.

Alfrēds Raisters 1973. gadā ieguva maģistra gradu uzņēmumvadībā *Peperdīnes* universitātē Kalifornijā un 1988. gadā – inženierzinātņu doktora gradu *Novas Dienvidaustrumu* universitātē, Floridā. Viņš lasījis lekcijas starptautiskās konferencēs un universitātēs visā pasaulē.

Alfrēds Raisters bija kaislīgs sportists – nodarbojās ar paukošanu, burāšanu, airēšanu, spēlēja volejbolu, basketbolu, tenisu. Viņš apmeklējis trīs Olimpiskās spēles.

Ludmilas (dz. Novicka, 1923-2016) un Alfrēda Raisteru ģimenē izaudzināti divi bērni – Silvija Raistere un Ēriks Raisters.

Ēriks Raisters (dzimis 1954. gadā) ar dzīvesbiedri Inesi (dz. Bergmane) dzīvo Vašingtonas pavalstī. Viņi abi bija ļoti aktīvi Sietlas latviešu sabiedrībā, dejoja tautasdeju ansamblī un dziedāja korī. Inese Raistere 15 gadus vadīja Sietlas latviešu tautasdeju ansamblī „Trejdeksnītis”, Ēriks bija ansambļa administrators un kasieris. Ēriks Raisters vairāk nekā 20 gadus darbojas datordrošības nozarē, ir sistēmu pārzinis firmā *F5 Networks*.

No 1992. līdz 2011. gadam Alfrēds Raisters bija Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā.



Alfrēds Raisters 2000. gadā Rīgā tikās ar Latvijas Valsts prezidentu Vairu Viķi-Freibergu

Sakrātos līdzekļus Alfrēds Raisters novēlēja piecām pasaules universitātēm, kužām bijusi nozīme viņa dzīvē un karjērā, tostarp Latvijas Universitātei un Rīgas Tehniskajai universitātei. Latvijas Universitāte 2016. gadā saņēma Alfrēda Raistera testamentāro novēlējumu – 223 000 ASV dolaru mecenāta piemiņas stipendijas izveidei. Katru akadēmisko gadu Alfrēda Raistera piemiņas stipendijas tiek piešķirtas LU maģistrantiem un doktorantiem, kuži studē eksaktās zinātnes. Svarīgs noteikums atbalsta saņemšanai ir studenta gatavība palikt Latvijā tikpat ilgi, cik saņēma atbalstu, lai Latvijas sabiedrība gūtu labumu.



Alfrēds Raisters (1921-2014)

Anna J. Čakste-Rollinsa, Latvijas brīvvalsts pirmā prezidenta Jāņa Čakstes mazmeita un LU Juridiskās fakultātes profesora Konstantīna Čakstes meita, ir viena no labvēlēm, kas rokrokā ar Kāvušu Izglītības un kultūras fondu sāka atbalstīt Latvijas Universitātes stipendiju programmu „Ceļamaize”, jo vēlējas palīdzēt studentiem iegūt izglītību un godināt sava tēva piemiņu. Dienvidkalifornijas latvieši Jānis un Millija Kāvuši dzīvoja pieticīgi, krāja ienākumus un 1986. gadā nodibināja Jāņa un Millijas Kāvušu Izglītības un kultūras fondu (The Janis & Millie Kahvush Educational and Cultural Trust) ar mērķi atbalstīt daudz bērnu ģimenes.



Foto: Toms Grīnbergs

Anna Justīne Čakste-Rollinsa, saņemot LU Goda biedra zīmi 2013. gadā

Kāvušiem nebija bērnu, un viņi lūdza Annu Čaksti Rollinsu pārvaldīt pašu dibināto Izglītības un kultūras fondu. Viņa Latvijas Sarkanajam Krustam sūtīja vēstules par Dienvidkalifornijas latviešu vēlmi atbalstīt Latvijas jauniešus. Gan Čakstes, gan Kāvušu dzimta ir no Zemgales, un ģimenes bija pazīstamas kopš studiju laikiem Latvijas Universitātē.

Sadarbībā ar Latvijas Sarkanā Krusta no 1992. līdz 2004. gadam Čakste-Rollinsa veica labdarības misiju Latvijā. Pārvaldot Kāvušu Izglītības un kultūras fondu, Anna Čakste-Rollinsa izvēlējās jauniešus, kužiem vēlme mācīties bija dzīves mērķis, bet izglītības iegūšanai pietrūka līdzekļu.

Pateicībā par nesavtīgo darbu Latvijas Sarkanais krusts 2004. gadā Annai Čakstei-Rollinsai piešķīra Goda biedra nosaukumu ar ierakstu Zelta fonda grāmatā.



Foto: Toms Grīnbergs

Anna Justīne Čakste-Rollinsa Juridiskās fakultātes Dekānu galerijā 2012. gadā



Reizēm DK Latviešu biedrības biedres Inese Birzniece un Anna Čakste-Rollins tiekas kādā Rīgas kafējnīcā, kur dalās atmiņās par Losandželosā pavadītajiem gadiem

2005. gadā Anna Čakste-Rollins saņēma Trīs Zvaigžņu ordeņa 1. pakāpes Zelta goda zīmi, un 2007. gadā viņai piešķirts Latvijas Sarkanā krusta 2. šķiras apbalvojums – Goda zīme.

Anna Čakste-Rollins 2013. gadā saņēma Latvijas Universitātes Goda biedra zīmi.

Latvijas Universitātes fonda vietnē tīmeklī š. g. 29. aprīlī ievietots Brigitas Zutes raksts „Sirdscilvēks ar labestības genām: Anna J. Čakste Rollins”.

Latvijas Universitātes fonds kopš 2004. gada nodrošina iespēju mecenātiem un sadarbības partneriem atbalstīt gan LU, gan citas Latvijas augstskolas, tādējādi ieguldot Latvijas nākotnē. LU fonds atbalsta izcilākos studentus un pētniekus, veicina modernas mācību vides izveidi, kā arī universitātes ēku celtniecību un rekonstrukciju.

Filantropisku mērķu vadīti, Amerikas latvieši 2012. gadā dibināja bezpeļņas organizāciju un fondu *Friends of the University of Latvia*, kas gadu no gadu spēcina saikni starp latviešu ASV pavalstniekiem un talantīgākajiem Latvijas studentiem un pētniekiem. *Friends of the University of Latvia* valdes priekšsēdis ir **Mārtiņš Andersons**, Losandželas latviešu vīru koŗa „Uzdziedāsim, brāļi!” dalībnieks. Mārtiņa Andersona vectēvs Aleksandrs Ūdris bija LU Juridiskās fakultātes absolvents, vecvectēvs – Valsts prezidents Gustavs Zemgals – LU Goda biedrs. Mārtiņš Andersons aicina atbalstīt LU: „Mums jāturpina ziedot Latvijas lielākajai zinātnes augstskolai, lai tā var strauji attīstīties, lai tā ir stabila un nostiprina savu pozīciju Baltijas lielāko universitāšu vidū, lai tā būtu konkurētspējīga.”



**Latvijas Universitātes fonds
piemin un pateicas
mecenātam
Jurim Riekstiņam
(1941.27.10. – 2019. 30.04.),
Latvijas patriotam un
nesavtīgam atbalstītājam,
kas atdusas
Dienvīdkalifornijā**

www.fonds.lv



Foto: Toms Grīnbergs
***Friends of the University of Latvia* valdes loceklis
Mārtiņš Andersons, viesojoties Latvijas Universitātē**

Uzpoš latviešu namu



Foto: Aivars Jerumanis

Kamēr citi tikai dzīvo mājās un varbūt jūtas kā ieslodzījumā, šuj jaunas maskas vai demonstrē uz ielām, Losandželosas latviešu nama pārvaldes locekļi uzpoš namu. Skatuves aizkari beidzot ir pielikti. Cena – 8742 dolari.

Iepriekšējos skatuves aizkarus dāvināja Ērgļu-Smaļcovu ģimene. Laika gaitā tie, protams, nolietojās.



Nama uzraudze Inguna Galviņa pie jaunajiem skatuves aizkariem

Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības kopīgi celtā latviešu nama atklāšana notika 1973. gada 15. septembrī. Par iespēju iegādāties zemes gabalu, kur uzcēla latviešu namu, pirmā uzzināja Dzintra Janava un paziņoja nama iegādes komitejai. Viņa vienā no *Legal Newspapers*, kuŗā ievieto ziņas par mirušo zemes gabalu īpašnieku un valsts zemju izpārdošanu, izlasīja sludinājumu, ka publiskā izsolē piedāvā vairāku zemes īpašumu atliekas, kuŗus neaizņēma Kalifornijas ceļu departamenta jaunceltais autoceļš. Šie neizlietotie īpašumi atradās kopā un veidoja diezgan paprāvu apbūves gabalu. Tā kā latvieši Dienvidkalifornijā dzīvoja (un vēl aizvien dzīvo) diezgan izkaisīti, bija svarīgi atrast labu vietu, kur visiem diezgan ērti tikt. Turklāt te bija arī laba iespēja spēkratu novietošanai.

Kopš latviešu nama uzcelšanas katru gadu rīkoti nama gada svētki. Diemžēl šogad nama gada svētki nenotiks. Taču visas nelaimes agri vai vēlu beidzas, svinēsim citu gadu ar lielu vērienu, un nama svētkos dažādus

mūzikas instrumentus spēlēs un dziedās Tālis Valdis, Lolita un Brigita Ritmanes, Pauls Džeimsons, Andris Matsons, Aleksandrs Graps, Aleksandrs Briška, Armands Melnbārdis, Marks Edvards, Elsa Brecko, Pauls Berkolds, Ēriks Kīns, Aldis Timšs, Annija Tetere, jauktais koris, vīru koris „Uzdziedāsim brāļi!”, Losandželosas latviešu skolas koris, ansamblis „Ejam!”, dejos tautasdeju kopa „Pērkonītis”.

Ar mīlestību atcerēsimies nama cēlējus un nesavtīgos ziedotājus. Ziedojumi namam vajadzīgi arī tagad. Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Nama kluba biedru.

Latviešu nams ir latviešu satikšanās vieta. Un tikšanās vietu mainīt nedrīkst...

Lai skan mūzika!



Irvine Senior Band spēlē divi latvieši – Aleksandrs Briška (pirmais no kreisās) un Aleksandrs Graps (aizmugurē otrais no labās); orķestris 22. jūlijā mūzicēja Aleksandra Grapa mājās
(Fotografija atrasta Facebook)

Kā tad ir ar tiem mūžības vārtiem?

Liels Likteņlēmējs Ilmaru Bastjāni-Krastu 2004. gada ziemā aizveda mūžības ceļos, un Dienvidkalifornijas latviešu kopienas locekļi skaudri atzina, cik neparasta personība zaudēta... Kamēr cilvēks līdzās, bieži vien viņu pa īstam nespējam novērtēt. Izskan jau, izskan pietuvināto solījumi mūžam atcerēties, neaizmirst, pieminēt, bet... Teātra kritiķe Līlija Dzene, Bastjāņu ģimenes ilgu gadu vēstuļu draudzene, trāpīgi izteikusies: „Mūžības vārti paši neveras”. Man gribas pieminēt: „Diemžēl arī pēdējā atdusas vietā nolikti ziedi un izteikti solījumi nezied mūžīgi...”

Jūlija sākumā palaimējās pabūt Liepājas pusē, kur Nīcas novada „Galdniekos” jau 30 gadu saimnieko Ausma un Ēriks Dzintari. Atskatoties pagātnē, jānožēlo, ka neviens no Bastjāņu paziņām, draugiem un radniekiem Dzintaru pāri nepiepulcināja tam gaišajam ļaužu pulkam, kurā ar lielu sajūsmu tika svinēta Ilmara autobiogrāfisko grāmatu „Pašvēsture” iznākšana 1998., 2001. un 2006. gadā (grāmatu apgāda „Likteņstāsti” paspārnē). Ausmu un Ēriku sāku iepazīt tikai ap to laiku, kad abu Bastjāņu pelnu urniņas tika guldītas Liepājas Līvas kapos. Tā bija skaista ceremonija pavasara plaukumā, arī par to rakstīju Dienvidkalifornijas latviešu informācijas biļetenam, bez kuŗa redaktore gādības nez vai būtu iznākusi Ilmara trešā grāmata ar paplašināto apakšvirsrakstu *Memuāri, stāsti, dzejoļi, apceres un draugu vēstules*.

Ēriks Dzintars ir Ērikas Bastjānes māsas dēls un krustdēls (par to liecina arī viņa vārds), un viņš šo „amatu” pilda godam. Bastjāņu trimdas laikā uz un no „Galdnieku” mājām rēgulāri ceļoja vēstules. Bet vispilgtāk radu atmiņu pūrā iespiedusies diena 1990. gada vasarā, kad Dziesmu svētku laikā Ērika un Ilmars atrada laiku pagražam ceļojumam uz Nīcu.



Māja, kurā viesojās Ērika un Ilmars Bastjāni

„Tolaik savā sētā vēl saimniekojām kā īsti zemnieki, Ilmars ar interesi izpētīja visas ēkas un to čertkājainos iemītņiekus, izstaigāja pagalma stūru stūrus, bet Ērika vairāk jūsmoja par skatiem no loga. Jūra ar savu balsi par sevi ciemiņiem atgādināja ik brīdi,” atceras Ausma.

„Tas bija laiks, kad mūspagalms nebūt neizskatījās tāds, kā tagad. Vecajai saimniecei bija sava kārtība, es rosījos tikai gar mežmalīņu, lai mani pūliņi stipri nekrītu acīs. Tagad mūsmājas ir *seno lietu sēta*, un mana sabiedriskā organizācija „Cerību krāsa” 15. augustā, savas pastāvēšanas 10. gadadienā, noteikti pieminēs daudzus labos darbus, ko esam veikuši sadarbībā ar citiem aktīviem un atsaucīgiem ļaudīm. Arī Rucavas un Nīcas etnografiskajiem ansambļiem. Es pati nīceniņu pulkā dziedu jau divpadsmito gadu. Manās aktīvitātēs, godinot Bastjāņu piemiņu (gan kapos, gan sarīkojumos Rīgā), allaž atsaucīga bija arī mazmeita Ieva Dzintare, viņa piedalījies sarīkojumos visu desmit gadu garumā. Tagad flauta skan studentes Luīzes Cieneses rokās, viņa uz sanākšanu „Galdniekos” šogad pieaicinājusi arī saksafonisti Katrīni Sabīni Kalniņu.”



Ausma Dzintare Nīcas etnografiskajā kopā (priekšā pirmā no kreisās)

Pensionāru pārim Ausmai un Ērikam jau pamatīga gadu nasta – abiem drīz būs 80, bet ceļš no Nīcas uz Liepājas kapiem ir bieži ierasts, viņi nesūdzas ne par attālumu, nedz tam veltīto laiku un pūlēm, lai Bastjāņu kapu kopiņa ikvienu gaŗāmgājēju priecētu, nevis skumdinātu. Ūdens malkus sausajā vasarā nepacietīgi gaida rozīgi sārtās begonijas, pie Ilmara un Ērikas allaž atceļo arī kāda no Dzintaru pašu dārzā izaugušajām puķēm.

Ausma labi zina, ko nozīmē dzīves ceļos un vējos



Ausma un Ēriks Dzintari

izaugt bez tēva un mātes, pie aizbildņu pavēsās rokas turoties...

Nejautāju aktīvajai kurzemniecei tieši, bet atceros Poruka teikto: „Zināt var daudz, bet sajūst – visu.”

Manuprāt, liekot ziedus uz Bastjāņu kapa, Ausma noliek tos arī saviem mīļajiem, kuŗu kapu kopiņas nekad nebūs lemts atrast un apmeklēt...

Kas ir dzīva tautas kolektīvā atmiņa? Domājot par Dzintaru un Bastjāņu ģimenes attiecībām, sajūtu to kā tādu reālu siltu piemiņas pavedienu. To, kuŗš pāri laikiem un robežām sasiens latviešu tautu kopā. Dēlu pieminot, neaizmirstam arī tēvu Voldemāru Bastjāni. (Sociāldemokrātu, kas 1922. gada vēlēšanās sarakstā bija trešais, aiz Raiņa un Paula Kalniņa. To Bastjāni senioru, kas kopā ar citiem latviešu trimdiniekiem 1960. gadā rakstīja vēstuli Džonom Kenedijam par Baltijas valstu neatkarības atjaunošanu.) Arī viņa dēla



„Galdnieku” pagalmā



**Ērikas un Ilmara Bastjāņu atdusas vieta
(foto no Dzintaru ģimenes archīva)**

Ilmara centieni visa mūža gaŗumā bija – lai latvieši neizšķīst pasaules vējos un vētrās!

Dzintaru ģimene no Ilmara un Ērikas mantojumā saņēma dažas grāmatas un Ilmara zīmējumus. Un par tiem viņi gatavi pastāstīt ikvienam. Ikvienam, kuŗš pajautās: „Ko jums personiski nozīmē Ilmars un Ērika Bastjāņi?”

Un tad katrs no mums var apjaust, cik viegli vai smagi veras Mūžības jeb mūsu atmiņu vārti. Mums visiem ir liels palīgs – Ilmara sarakstītās grāmatas un tēva atmiņu stāstu sakopojums. Tajās pateikts tik daudz, ko vērts lasīt un pārļasīt. Līlija Dzene ar komplimentiem nemētājās, bet viņa atzina, ka Ilmaram piemīt absolūta humora izjūta.

Arī par sevi un darbiem viņš prata stāstīt ar smaidu: „...,valoda, kā jau dzīvs radījums, negrib vienmēr ganīties gramatikas nospraustajā aplokā. Nevainojami pareizi uzrakstītas rindiņas var iznākt kokainas. Tā joprojām ir mana pārliecība, mana izteikšanās veida pamats. Cenšos rakstīt tāpat, kā es runāju. (..) Gribu atgādināt, ka esmu trimdas rakstnieks ar trimdas valodu. Tā reizē ietveŗ gan no veciem laikiem palikuŗas labas īpaŗības, gan sveŗatnē pielipuŗus netikumus. Turklāt man ir pašam sava valoda, savs izteiksmes veids un personiski valodas grēki, kuŗus var saukt arī par paraŗām, kaut reizēm nelāŗām.”

Divdesmit piecus gadus izdodot grāmatas, ar gandarījumu varu teikt: bija laime un gods izdot Ilmara Bastjāņa grāmatas, tikai ļoti ņēl, ka nekad neizdevās viņu satikt.

Anita Mellupe

Oto Tūbelis aizsaulē

1935. 29. VI – 2020. 8. VI

Oto Tūbelis absolvēja Teksasas universitāti ar bakalaura gradu psiholoģijā, pēc tam četrus gadus dienēja ASV Gaisa spēkos (US Airforce). Pēc dienesta viņš kļuva par uzņēmumvadības stažieri vienā no *Litton Industries* nodaļām. Firma beidza darboties, un darbiniekiem piedāvāja agru pensiju. Drīz pēc pensionēšanās Oto Tūbelis saslima ar Alcheimera slimību un lielāko mūža daļu pavadīja īpašā aprūpes namā netālu no savām mājām. Dzīvesbiedre Karola viņu bieži apciemoja. Oto un Silvija Tūbele Kurmiņa bija dvīņi. Nu viņi atkal ir kopā...



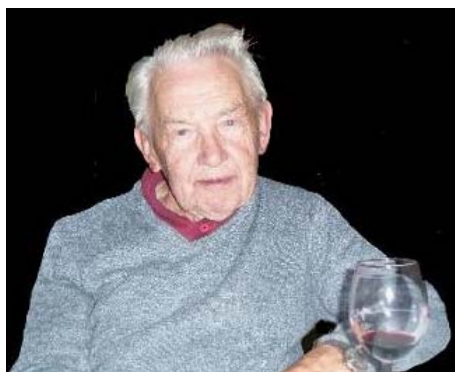
Oto Tūbelim patika pastaigāties gar okeānu

Kārli Kalēju atceroties

1926. 23. VI – 2020. 21. VII

Ar Kārli Kalēju iepazīnos 1945. gadā (pirms 75 gadiem!) latviešu nometnē Eslingā (Esslingen), Vācijā. Kārlis, būdams vieninieks, dzīvoja Kalnu kolonijā pilsētas nomalē, bet es ar savu tēti tuvu centram. Kārlis beidza latviešu ģimnaziju, saņēma abiturijas apliecību un, ja nemaldos, sāka studijas vācu augstskolā Tībingā.

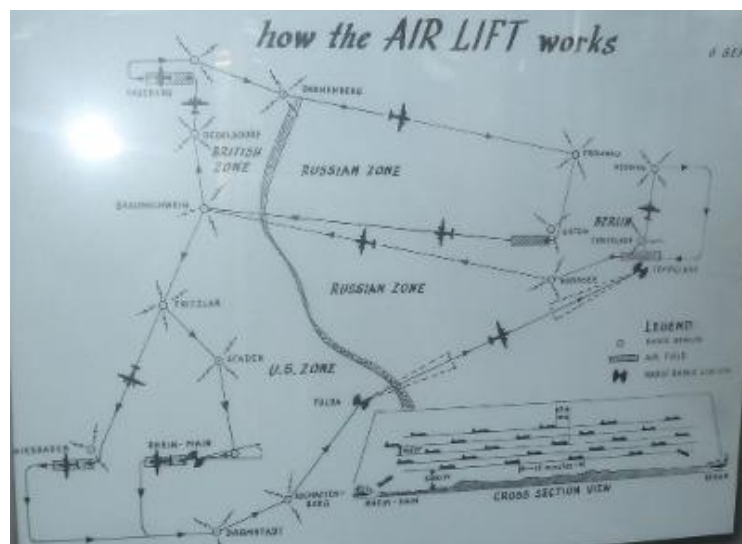
ASV armija 1948. gadā organizēja darba rotas, vienu no tām no Eslingas „dīpīšiem”. Es biju tikko beidzis latviešu ģimnaziju, un abi ar Kārli iestājāmies darba rotā, Kārlis bija rotas rakstvedis, es – būvstrādnieks.



Tieši nākamā dienā sākās Berlīnes blokāde. Pēc Otrā pasaules kara beigām Vāciju sadalīja zōnās: rietumu (amerikāņu, angļu, franču) un austrumu (krievu). Rietumu un austrumu zōnā sadalīja arī Berlīni. Pilsēta pati bija austrumu zōnā. Krievi slēdza, bloķēja zemes ceļu satiksmi no rietumu zōnas uz Berlīni. Lai apgādātu pilsētas rietumu daļas 2,5 miljonu iedzīvotājus ar pārtiku, kurināmo ziemei un visu citu vajadzīgo, ASV armija noorganizēja lidmašīnu „gaisa tiltu”, kas turpinājās vairāk nekā gadu. Mūsu darba rota strādāja *Rhein-Main* lidlaukā pie Frankfurtes (skat. karti).



Draugi Gunārs Reinis un Kārlis Kalējs 1949. gadā



ASV armijas 1948. gadā organizētā Berlīnes „gaisa tilta” karte



Izceļotāji vēro, kā velkonis velk kuģi *General Black* no pieturas uz kuģu ceļu Brēmerhāvenā 1949. gada septembrī

Nesteidzāties doties ne uz angļu ogļraktuvēm, ne uz Austrālijas cukurniedru laukiem. Mums bija pieklājīga alga, un te tomēr bija „civilizācija”.

Taču, kad 1949. gadā radās izdevība izceļot uz ASV, abi ar Kārli pieteicāmies. Pārbaudes notika poļu bēgļu nometnē Vildflekenas ciemā un ilga apmēram trīs nedēļas. Pēc tam pārcēlāmies uz Brēmerhāveni gaidīt kuģi.

Armijas personāla transportkuģī *General Black* iekāpām 1949. gada septembra vidū. Uz kuģa bija apmēram 700 emigrantu, kuņus atbalstīja dažādi galvotāji. Mūsu grupā bija kādi 40 cilvēki, šķiet, visi latvieši. Mums galvotājs bija Luterāņu pasaules apvienības (Lutheran World Federation) mācītājs Frederiks Heinekens (Frederick Heineken) no Riversaides, Kalifornijā. Mūsu galamērķis tātad bija Kalifornija. Kuģis brauca uz Jaunorleānu divas nedēļas cauri Lamanšas jūras šaurumam, pāri Biskajas līcim un pārsteidzoši mierīgajam Atlantijas okeānam, gar Bermudu salām un Maiami piekrasti, Meksikas līci uz Misisipi deltu. Jaunorleānā iebraucām 24. septembra vakarā un pārnakšņojām uz kuģa.

Krastā izkāpām nākamajā dienā. Mūsu grupu sagaidīja vietējās luterāņu draudzes pārstāves, lai aizvestu mūs uz vilcienu staciju. Veda modernās automašīnās ar automatiskām ātrumkārbām!

Pirms vilciena attiešanas mums bija dažas stundas laika pastaigāties pa slaveno *Burbon Street*. Tur daudzu kvartālu gaŗumā ir tikai krogi. Darbdienas pusdienlaikā visas vietas pie letēm bija aizņemtas, un vīri dzēra viskiju! Par to mēs ar Kārli pabrīnījāmies.

Brīnumi turpinājās. Trīs dienu braucienā ar vilcie-

nu no Jaunorleānas uz Kaliforniju skolotājs Jānis Bērziņš vēroja pa logu Jaunmeksikas tuksnesi un noteica: „Šajā zemē nebūs viegli maizīti redzēt.”

Mūsu galamērķis bija pilsēta ar nosaukumu *El Cerrito*, bet jau Riversaides stacijā mūs sagaidīja mācītājs Frederiks Heinekens. Tur izkāpām no vilciena.

Mūs nometināja armijas barakās, kuŗās bija mitinājušies arī kaŗagūstekņi, bet tagad meksikāņu un emigrantu laukstrādnieki. Es griezu vīnogu ķekarus un pildīju kastes vešanai uz Ņujorku. Kārlis novāca apelsīnus. Tās bija mūsu visu nodarbības. Par 40 mārciņu kastī man maksāja 12 centu. Neatceros, cik Kārlis dabūja par apelsīnu plūķšanu, bet bagāts viņš nekļuva.

Strādājām līdzās meksikāņiem. Amerikāņi tik prastu darbu nedarīja. Tā kā mūsu angļu valoda bija trūcīga un spāniski nepratām, sarunas nevedās. Bet notika brīnums! Katru pusdienlaiku skolotājs Jānis Bērziņš gāja patērzēt ar meksikāņiem! Kad jautājām, kā viņš to dara, Jānis sacīja: „Viņu latīņu valoda nemaz nav tik slikta, labāka nekā maniem skolniekiem.”

No tiem laikiem atceros vēl Jāni Bērziņu, Valdi Grīnvaldu, Andreju Olti, Rumbu, Andreju Zinbergu, Robertu Seisumu, Juri Lapiņu, Pēteri Viļumu. Bijām paliels bariņš. Mācītājs Frederiks Heinekens mums pamazām gādāja citus darbus. Andrejs Olte pat mitinājās mācītāja mājā un darīja tur dažādus darbus.

Valdis Grīnvalds bija robezsargs un piedzīvoja PSRS armijas uzbrukumu Latvijas robežpunktā Masļenkos 1940. gada 15. jūnijā. Vairāki robezsargi tika nošauti, Valdi ievainoja. Viņš vienīgais izdzīvoja, bet zaudēja vienu aci. Riversaidē viņš apprecēja latvieti, atraitni, un nodzīvoja tur labu mūžu. Pēcncēju viņiem nebija.

Kārlis Kalējs drīz sāka studijas Riversaides pilsētas augstskolā (Riverside City College).

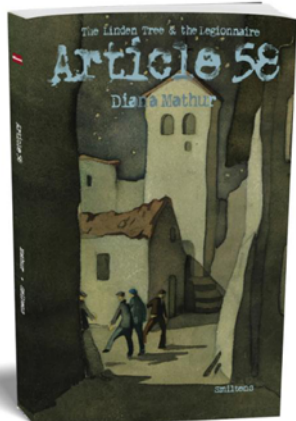
Laika gaitā mēs paklīdām kur kuŗais. Kārlis kļuva par *angeleno*. Viņa turpmākās gaitas Losandželosas latviešiem ļoti zināmas.

Vēl gribu pieminēt, ka no mūsu mazās „pikeru” grupiņas trīs izskolojās par inženieriem (Rumba, Kārlis Kalējs, šī raksta autors), viens ieguva profesora gradu (Andrejs Olte), viens kļuva par administrātoru Kalifornijas universitātē Riversaidē (Juris Lapiņš), viens par uzņēmēju (Pēteris Viļums), viens par ģimenes ārstu (Roberts Seisums). Droši vien augstskolas beidza vēl arī citi, kuŗi no Kalifornijas aizbrauca.

Gunārs Reinis

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure



As a *gift* to you
on *Midsummer*,



Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com



Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

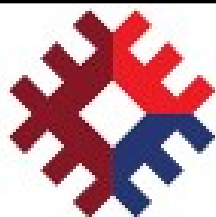
Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com



LATVIEŠI AMERIKĀ

www.LatviesiAMERIKA.com

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com



www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu
informāciju latviešiem visā pasaulē ar
mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas
sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus
Latvijas. Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

JOCIŅI

Satiekas divas pavecas sievietes.

„Kas tad tas! Tev vienā kājā kurpe, otrā gumijas
zābaks!”

„Vai tad laika ziņas neklausījies? Teica taču, ka
vietām būšot lietus!”

Nu gan pienākuši laiki! Bērni grib uz skolu iet!

Gribi divreiz lielāku algu? Noliec to pie spoguļa!

„Labdien! Policija? Mani kaimiņi nav normāli. Vakar
viņi līdz trijiem naktī daudzja pa sienu.”

„Un ko jūs darījāt?”

„Es? Neko, turpināju daudzīt bungas.”

Vecmāmiņa: „Mazdēliņ, ko tu dari?”

Mazdēls: „Feisbukā sēžu. Vecmāmiņ, tu to nesapra-
tīsi.”

Vecmāmiņa: „Kāpēc ne? Tā Draiskā zažene tavos
draugos – tā esmu es!”

„Kauns jautāt, bet vai es esmu vienīgā, kas vienreizē-
jās lietošanas sejas masku nēsā jau divus mēnešus?”

„Jau nedēļu slaistos dīvanā. Kaķis uz mani skatās
arvien aizdomīgāk, jo sajutis nopietnu konkurentu.”

„Nez vai vergtuŗu pieminekļu gāzēji dedzina arī
dolara banknotes ar Džordža Vašingtona attēlu?”

Klīniskās laboratorijas darbinieks pacientei:
„Piedodiet, bet jūsu atnestajā burciņā ir nevis urīns,
bet ābolu sula.”

Paciente saķer galvu: „Ārprāts, ko tad es iedevu
dēlam līdz uz skolu?!”

Nesaprotu cilvēkus, kuŗi dodas pusdienot uz mājām.
Vai tad viņiem patīk iet uz darbu divas reizes dienā?

Iekāpju autobusā. Šoferis jautā, kur mana maska, bet
es atbildu: „Vai tad te ir kāds karnevāls?”

Mazmeita katru dienu aicina: „Vecmāmiņ, spēlēsim
„skolu”!”

Tikai pēc mēneša vecmāmiņa saprata, ka dara
mazmeitiņas mājasdarbus.

Skolas apkopēja žēlojas: „Varētu jau strādāt no
mājām, bet nav tik gaŗas slotas!”



Būt veselam un baudīt dzīvi palīdzēs **ALPF MEDICARE** PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577
mleikarts@gmail.com
BRE licence: 01706309



Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com



Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Dievkalpojumu vada diakone
Guna Reina

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian



SVEIKI!

New for Fall 2020!

San Diego Latvian School

presents

Latvian Classes for Beginners!

We are planning to start a new
Latvian culture & language class (beginner level)

Important: To start, we need at least 3 families
committed to attending regularly so please respond

Age range: 3-12

Format: highly interactive,
based on hands-on activities, role play, song & dance

Date & time: Every 2nd Saturday, 10am-12pm

Place: San Marcos or Oceanside (TBD)

Proposed start date: Fall 2020

Contact: Sandra at (760) 460-1856 or
gotlaufa@gmail.com

Follow us: www.facebook.com/sandiegolatvian

Draudzes Lapa 2020. gada septembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija



„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

Lai Dievs stāv klāt visiem šai koronvīrusa laikā!

Par dievkalpojumiem vai to atcelšanu turpmāk tiks paziņots pa e-pastu.

Ja e-pastu nelietojat, lūdzu zvaniet draudzes amatpersonām pirms izziņotā sarīkojuma.

30. augustā <u>ATCELTS</u>	plkst. 11:00	Dievkalpojums atcelts – dalīsimies ar informāciju par virtuālajiem dievkalpojumiem
Septembrī		Dievkalpojumi nenotiks – dalīsimies ar informāciju par virtuālajiem dievkalpojumiem

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com



- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuviešu Kreditsabiedrība aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!



www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd, Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | Info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20___ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20___ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20___ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20___ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA**
Un nosūtīt: **DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura